

змісту тексту на тлі виявлення його глибинних смислів.

Висновкові положення, пропоновані дослідницею, засвідчують її літературознавчу компетентність, що зумовлює чіткість дефініцій та масштабність узагальнень, як, скажімо, у третьому розділі монографії: “Українська мала проза кінця XIX – початку XX ст. пропонує широку панораму проблематики суспільного та індивідуально-особистісного спрямування, яка в проєкції на відповідні тематичні варіанти і яскраво персоніфіковані образи трансформується у цілісний спектр основних планів реалізації нарративного дискурсу з позиції відбору смислоснаючих елементів розповіді та їх особистісної (однак часто зумовленої контекстом) оцінки” (336).

У праці Л.Мацевко-Бекерської імпонує ґрунтовність осягнення теоретичного матеріалу на тлі органічності матеріалу ілюстративного. Анонсований у назві напрямок дослідження не лише відображає його суть, а й сприяє фокусуванню уваги читача на найбільш важливих у науковому сенсі положеннях цієї літературознавчої розвідки.

Монографія розширює панорамне бачення української малої прози перехідної доби від традиціоналістського дискурсу до модерністичного, що дає змогу простежити

якісні видозміни малої прози в жанровому аспекті.

Досягнення авторки монографії полягає, зокрема, у тому, що їй вдалося, розглядаючи проблему в широкому історико-літературному контексті та теоретичному аспекті, подати панораму нарративних практик, проявлених в українській малій прозі означуваного періоду. Приваблює також відчутна теоретична компетентність та активний термінологічний лексикон дослідниці в поєднанні з легкістю викладу наукового матеріалу.

Варто наголосити, що монографія Л.Мацевко-Бекерської – це перша ґрунтовна спроба такого формату, однаковою мірою цікава і для науковців, і для широкого загалу студентів-філологів, і для вчителів-словесників як новий ракурс прочитання надзвичайно різноманітної у своїх жанрових інваріантах, тематичних колах та стильових реєстрах української малої прози кінця XIX – початку XX століття.

Розширення часових рамок досліджуваного явища сприяло би фаховому зацікавленню монографією нових кіл читачів, тим більше що успішно апробована методика виявляється продуктивною для її активного використання на матеріалі творчості письменників, чия літературна діяльність не регламентована означуванним у дослідженні періодом розвитку української малої прози.

Ірина Бурлакова

Наші презентації

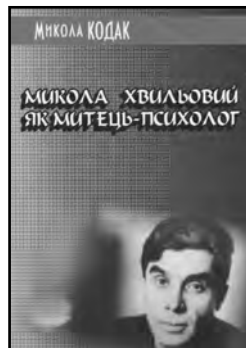
Кодак М.П. Микола Хвильовий як митець-психолог: Монографія / М.П. Кодак. – Луцьк: ПВД “Твердиня”, 2008. – 196 с.

У своїй книзі автор аналізує творчий внесок Миколи Хвильового в розвиток і оновлення психологічної прози в перехідні 20–30-і рр. XX ст. і прагне показати людинознавчі здобутки та розмаїття його словесно-образного мислення.

Проза Хвильового стала відомою за межами України ще за життя письменника, бо він прагнув своєю творчістю брати активну участь в ідейному житті українського народу.

Спектр творчих прийомів М.Хвильового не обмежується маніфестами чи канонами якогось одного літературного напрямку. Він прагне “розкрити природу типа”, бо зацікавлений ідейною драмою героя і не відтворює історії особи, а подає її у сформованому вигляді.

Його метод психологічного аналізу можна кваліфікувати як діалектику ідей і природи людини, що дозволяє зосередитись на драматизмі ідейного пошуку, конфліктності життя і свідомості людини перехідного часу.

Управління культури і туризму Волинської облдержадміністрації
 Волинський національний університет ім. Лесі Українки
 Відділення Інституту дослідників Волині у Вінніпезі при ВНУ
 Інститут Лесі Українки при ВНУ
 Наукова бібліотека ВНУ
 Волинська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Олени Пчілки
 Волинський краєзнавчий музей
 Колодяжненський літературно-меморіальний музей Лесі Українки
 Державний архів Волинської області
 Волинське обласне товариство краєзнавців

проводять у **червні 2009 року** історико-краєзнавчу наукову конференцію
**“Минуле і сучасне Волині та Полісся.
 Олена Пчілка і родина Косачів
 в історії інтелектуальної еліти України та Волині”**,
 яка присвячується 160-ій річниці від дня народження Олени Пчілки та 60-річчю
 Колодяжненського літературно-меморіального музею Лесі Українки

Для обговорення на конференції пропонується тематика:

- Загальні питання лесезнавства і творчої спадщини родини Косачів;
- Проблеми вивчення життя і творчості Ольги Петрівни Косач;
- Олена Пчілка - етнограф;
- Олена Пчілка - письменниця;
- Олена Пчілка і виховання в родині Косачів;
- Документи і матеріали про Олену Пчілку і родину Косачів у фондах бібліотек, музейних, архівних і приватних колекціях;
- Пам'ятки і пам'ятні місця історії та культури, пов'язані з Оленою Пчілкою і родиною Косачів;
- З історії формування експозиції та фондів музею в Колодяжному.

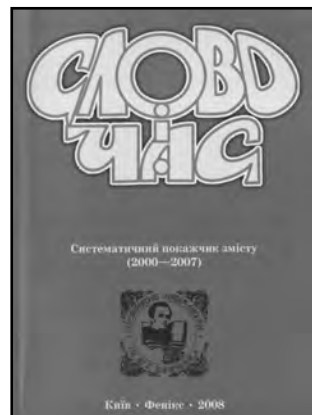
Матеріали доповідей прохання надсилати не пізніше 20 квітня 2009 р. за адресою:
43021, м. Луцьк, вул. Шопена, 20, Волинський краєзнавчий музей.
Оргкомітет конференції
 Тел. для довідок: (03322) 4-25-91, 4-56-19. Тел./факс: (03322) 4-25-91.
 E-mail: volkrmus@lt.ukrtel.net

Наші презентації

**Слово і Час.
 Систематичний покажчик змісту
 (2000–2007). – К.: Фенікс. – 188 с.**

До покажчика ввійшли статті та матеріали, опубліковані в журналі “Слово і Час” упродовж 2000–2007 рр. Всі статті подаються в розділах за тематикою вміщених у журналі матеріалів. Для спрощення пошуку потрібної інформації додається “Іменний покажчик” та “Список скорочень”.

С.С.

Миронець Надія. Джерела історичної пам'яті. – К.: Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України, 2008. – 400 с.

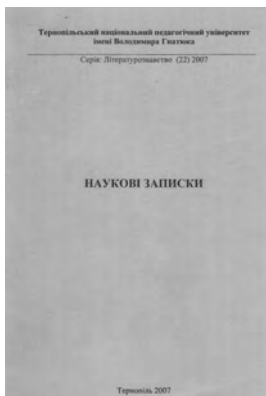
До ювілейної книжки відомого вченого, знаного історика-джерелознавця ввійшли наукові студії та науково-публіцистичні розвідки. Книжка має п'ять розділів. Зокрема, це дослідження з історії українського державотворення 1917 – 1920 рр., діяльності Української Центральної Ради та участі в ній українських інтелектуалів, творчої молоді, а також внутрішньої і міжнародної

політики УНР. У другому розділі розглядаються постаті С. Петлюри, Б. Антоненка-Давидовича, П. Тичини, М. Шаповала, О. Теліги та ін., до третього розділу ввійшли джерелознавчі дискурси. Аналізу епістолярної спадщини М. Грушевського, В. Винниченка, Є. Чикаленка та ін. присвячений четвертий розділ. Друкуються також листи до авторки книжки та коментарі до них.

С.С.

Наукові записки. Серія: Літературознавство / За ред. проф. М. Ткачука. – Тернопіль: ТНПУ, 2007. – Вип. 22. – 375 с.

До збірника ввійшли статті з історії української літератури Р. Гром'яка, М. Гнатюк, Н. Поплавської, В. Працьовитого, М. Ткачука та ін. "Теорію літератури" презентували О. Астаф'єв, В. Баланко.

У рубриці "Зарубіжна література, порівняльне літературознавство" виступили О. Блашків, Н. Денисюк, Л. Деркач та ін. Завершують збірник рецензії О. Астаф'єва, Л. Біловус, С. Луцка, Б. Мельничука, В. Працьовитого.

С.С.

Леонід Первомайський. Вибрані листи: 1970 – 1973. – К.: Альтерпрес, 2008. – 316 с.

Видання містить вибрані листи Леоніда Первомайського (1908 – 1973), написані впродовж останніх чотирьох років його життя. Цікава епістолярна спадщина письменника, на відміну від його поетичного й прозового твору, і досі мало відома. Укладач С.Пархомовський, передмова "Залишаються тільки листи друзів..." Е.Соловей.

І.Х.

Київська Русь. – 2008. – Кн. 6 (XXVI) “РізNE”

Проза презентована іменами Людмили Возної, Марії Криштопи, Тетяни Савченко, Юрія Камаєва, Ольги Криворучко, Владислава Ільченка, поезія – добірками Вікторії Козачинської “Я та концепТИ” (відгук Дмитра Стуса). Подано уривок 7-томної праці про історію цивілізації Абдар-Рахмана ібн Хальдука (1332 р.н.) з передмовою Михайла Якубовича (розділ

“Матриця”). В “Апокрифі” – стаття Г.Кочура “Художник Юхим Михайлов” (есе Максима Стріхи).

Відпрацьовано книжки Наталки та Олександра Шевченків (“Бранці мороку”), Ганни Костенко (“Медуза в хмарах”), Януша Корчака (“Дитя людське”), Драгослава Михайловича (“Коли цвіли гарбузи”).

Київська Русь. – 2008. – Кн. 7 (XXVII) “Тінь музи”

Цей номер присвячено “Поезії” – віршам Оксани Луцишиної (“Рицар Таро”), Лесі Лисенко (“Бог води”), Олесі Найдюк (“Втеча”), Тараса Григорчука (“Білий попіл”), Олесь Коржа (“Е2-Е4”), Олега Солов’я (“Час убивць”). Уміщено прозу Мирослава Лазарука (“Голуб на черешні”).

У рубриці “Культиватор” про поетичне слово пише Оксана Плаксій, Дмитро Стус, Василь Герасим’юк, у “Всяке таке” –

роздуми головного редактора журналу “Над Бугом і Нарвою” (Польша), у “Переобліку” – відгуки на “Серафиму” Олесь Ульяненко, “Жінка з келихом дощу” Марії Вайно, “Лепра “ та “Інавгурація” Мирослава Лазарука та ін., у “Барабані” – розмова із Жаном-Філіпом Жаккаром, доктором Женевського університету.

Шукаймо “Заборонену зону” з Ашотом Агаяном.

Київська Русь. – 2008. – Кн. 10 (XXX) “Джаз”

Відкривається сторінкою пам’яті Ігоря Римарука “Пішов собі... пішов... життя упало, наче хрест із пліч”.

Поезія презентована іменами Іванни Осадко (“...та, що перевертає пінгвінів”), Юлі Ємець-Доброносової (“Срібло”), проза – романом Петра Кралюка “Рімейк”, драматургія – п’єсою “В Парижі

красне літо” Ол. Гавроша, критика – есе Оксани Плаксій “Страх сказати”.

Уміщено інтерв’ю Роксолани Кісь із Олексієм Коганом – “Українське коріння джазу”. Прорецензовано книжки Катерини Бабкіної, Артема Чеха, В.Кузана, Ірини Цілик.

В.Л.